

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, v konkurznej veci úpadcu **P. D.**, nar. X., S., K., IČO: X., vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 3K 72/2004, o dovolaní JUDr. J. N., M., M. X., H., správcu konkurznej podstaty, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. septembra 2013, č. k. 2Obo/51/2013-122, takto

### r o z h o d o l :

Dovolanie JUDr. J. N., M., M. X., H., správcu konkurznej podstaty úpadcu **P. D.**, nar. X., S., K., s a **o d m i e t a**.

### O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením z 01. júla 2013, č. k. 3K 72/2004 -114 nezbavil JUDr. J. N., M., M. X., H. funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu **P. D.**, S., K..

Rozhodol tak s odôvodnením, že uznesením z 28. júna 2005, č. k. 3K 72/04-32 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka **P. D.**, nar. X., S., K. a do funkcie správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. J. R.. Z dôvodu úmrtia JUDr. J. R. bol uznesením z 29. apríla 2013 ustanovený do funkcie správcu konkurznej podstaty JUDr. J. N., M.. Podaním z 15. mája 2013 požiadal JUDr. J. N., M., o zbavenie funkcie správcu konkurznej podstaty z dôležitých dôvodov, pre ktoré sa cíti byť vo veci zaujatý. Súd ho následne výzvou z 27. mája 2013 vyzval, aby uviedol dôvody zaujatosti, ktoré dôvody považuje za dôležitú prekážku výkonu správcovskej funkcie a pre ktoré žiada súd o zbavenie funkcie správcu. Podaním z 13. júna 2013 JUDr. J. N., M. oznámil súdu, že z jeho strany ide o osobné a obchodné väzby v danej veci.

Z uvedených skutočností súd dospel k záveru, že správca JUDr. J. N., M. neuviedol konkrétne dôvody zaujatosti vo veci, neuviedol v čom spočívajú jeho obchodné a osobné väzby, preto nemohol posúdiť dôvodnosť zaujatosti a návrhu na zbavenie funkcie správcu nevyhovelo.

Na odvolanie správcu konkurznej podstaty vec prejednal Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo rozhodol uznesením z 30. septembra 2013, č. k. 2Obo 51/2013-122 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

V odôvodnení rozhodnutia poukázal na ustanovenia § 8 ods. 5 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení neskorších predpisov a na ustanovenie § 4 ods. 1 zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch. Ďalej uviedol, že pomer k veci, pre ktoré by mohli vzniknúť pochybnosti o zaujatosti správcu, musí vyplývať zo skutočností tvrdených správcom, prípadne z predložených listinných dôkazov, pričom tieto nie sú predmetom dokazovania, ale mali by byť aspoň osvedčené. Bez správcom tvrdených skutočností o existencii konkrétneho vzťahu medzi správcom a úpadcom nemôže súd riešiť otázku, či správca nemôže byť pri výkone svojej funkcie ovplyvňovaný v úpadcov prospech, resp. v neprospech veriteľov tam, kde sa ich záujmy stretávajú, či nevznikajú dôvodné pochybnosti o nezaujatosti správcu konkurznej podstaty obdobne, ako tomu je v prípade rozhodovania o vylúčení sudcu. Subjektívny pocit správcu konkurznej podstaty ku konkurznej veci bez ďalšieho nie je objektívne preskúmateľný, či reálne existujú okolnosti, ktoré by mohli objektívne viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že správca má k veci určitý, nie však nezaujatý vzťah. Subjektívny pocit správcu konkurznej podstaty sám osebe nevyvoláva pochybnosti o jeho nezaujatosti, je len podnetom k jej skúmaniu. Rozhodovanie o tejto otázke je však na základe objektívneho hľadiska, t. j. vychádza sa s právneho rozboru skutočností, ktoré k pochybnosti vedú. Správca konkurznej podstaty žiadne také konkrétne skutočnosti v žiadosti o zbavenie funkcie správcu neuviedol ani dodatočne na výzvu súdu. Tvrdenie správcu, že existujú osobné a obchodné väzby vo vzťahu k danej konkurznej veci správca nekonkretizoval, ani neosvedčil, čomu nebráni ani dodržiavanie obchodného tajomstva, na ktoré sa odvolával. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Proti tomuto rozhodnutiu podal správca konkurznej podstaty dovolanie. Žiadal zrušiť uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, resp. zmeniť uznesenie odvolacieho súdu a JUDr. J. N., M. zbaviť funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu P. D., K., S., IČO: X..

V dovolaní uviedol, že žiadosť z 15. mája 2013, doplnenú 13. júna 2013 odôvodnil existenciou osobných a obchodných väzieb vo vzťahu ku konkurznej veci. Podľa dovolateľa z uvedeného dôvodu existujú pochybnosti o jeho nezaujatosti, nezlučiteľné s nestranným výkonom funkcie správcu.

V odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa uviedol, že pri vykonávaní podnikateľskej činnosti nadviazal obchodné a osobné väzby vo vzťahu k úpadcovi a že má povinnosť mlčanlivosti a dodržiavať a chrániť obchodné tajomstvo. Podľa rozhodovacej praxe súdov nemožno pojem obchodné tajomstvo vykladať mechanicky, otázka či ide o obchodné tajomstvo musí byť posudzovaná aj v kontexte posudzovanej informácie. Pri posudzovaní, či je nejaká informácia obchodným tajomstvom a či možno na základe zákona o slobode informácií odmietnuť jej sprístupnenie, treba zohľadniť aj verejný záujem na sprístupnení tejto informácie a zvážiť ho so záujmom na ochranu obchodného tajomstva. Podľa dovolateľa, v prejednávanej veci nie je daný prevažujúci verejný záujem na sprístupnení obchodného tajomstvá a preto pre vylúčenie správcu stačí existencia zákonom predpokladaného vzťahu bez ohľadu na to, aký je skutočný vzťah správcu k veci a k účastníkom konania. Ak sú dôvody, ktoré ohrozujú riadny výkon funkcie správcu, je správca povinný výkon funkcie odmietnuť. Správca môže vykonávať činnosť správcu v konkrétnom konaní len ak je nezaujatý. V danom prípade sa dovolateľ cíti byť zaujatý, a preto túto skutočnosť považuje za dôležitú prekážku výkonu správcovskej činnosti.

Na základe uvedených skutočností je toho názoru, že konajúce súdy vec nesprávne právne posúdili, keď ho nezbavili funkcie správcu konkurznej podstaty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) najskôr, či proti napadnutému rozhodnutiu je dovolanie prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Zákon o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení neskorších predpisov má ustanovenia hmotnoprávnej a aj procesnoprávnej povahy. Procesnoprávne ustanovenia upravujú napr. náležitosti návrhu na vyhlásenie konkurzu, späťvzatie návrhu, formu rozhodnutí atď. Zákon o konkurze a vyrovnaní /ZKV/ však neobsahuje komplexnú úpravu

konkurzného procesu, preto sa podľa ustanovenia § 66e ZKV na konkurzné konanie primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa ustanovenia § 66f ZKV v konkurznom konaní sú vylúčené mimoriadne opravné prostriedky ako obnova konania a dovolanie.

Keďže napadnuté uznesenie odvolacieho súdu bolo vydané v konkurznom konaní podľa ustanovenia § 8 ods. 5 ZKV, nie je proti nemu dovolanie prípustné.

Z uvedeného dôvodu dovolací súd dovolanie ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm.

c/ O. s. p. odmietol bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

Toto rozhodnutie prijal senát dovolacieho súdu pomerom hlasov 5 : 0.

**P o u č e n i e** : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 27. marca 2014

**JUDr. Anna Marková, v. r.**  
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.